

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 703/2016-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. septembra 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7 Co 341/2015 z 11. novembra 2015 a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. augusta 2016 doručená sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len

„krajský súd“) sp. zn. 7 Co 341/2015 z 11. novembra 2015 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu.

Zo sťažnosti a z pripojených príloh vyplýva, že krajský súd rozsudkom sp. zn. 7 Co 341/2015 z 11. novembra 2015 potvrdil rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3 C 79/2012 z 23. marca 2015, ktorým bola zamietnutá žaloba sťažovateľky o určenie, že spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiťke neb. [REDAKOVANÉ]. Ústavný súd dopytom na Okresnom súde Ružomberok zistil, že napadnutý rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 16. marca 2016.

Sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. augusta 2016 sťažovateľka namieta, že *„... konaním a rozhodovaním prvostupňového ako aj súdu odvolacieho bolo v dôsledku neúplného zistenia skutkového stavu, nesprávne právne posúdenie veci, neakceptovanie dôkaznej listiny došlo k zásahu do práva na spravodlivý súdny proces par. 237 pís. f OSP. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline sporu 7 C/341/2014 zo dňa 11. 11. 2015 bolo porušené moje právo na spravodlivé súdne konanie vyplývajúce z čl. 6 odst. 1 dohovoru a čl. 46 odst. 1 Ústavy Slovenskej republiky.“*

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vyslovil, že:

„1. Základné právo na spravodlivé súdne konanie vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7C/ zo dňa 11. 11. 2015 porušené bolo.

2. Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7 C/341/2015 zo dňa 11. 11. 2015 sa zrušuje a vec sa Krajskému súdu v Žiline vracia na ďalšie konanie.“

Zo sťažnosti ďalej vyplýva, že sťažovateľka podala 16. marca 2016 podnet a 25. apríla 2016 opakovaný podnet Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na podanie mimoriadneho dovolania proti napadnutému rozsudku krajského súdu. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky prípismi z 13. apríla 2016 a zo 14. júna 2016 sťažovateľke oznámila, že nezistila dôvody na podanie mimoriadneho dovolania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozsudkom krajského súdu.

Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a obsahom práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 71/97). Ich namietané porušenie preto možno preskúmať spoločne.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Sťažnosť adresovaná ústavnému súdu bola podaná na poštovú prepravu 1. augusta 2016 a ústavnému súdu doručená 3. augusta 2016.

Lehota na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy na základe uvedeného začala sťažovateľke plynúť od právoplatnosti napadnutého rozsudku krajského súdu, t. j. od 16. marca 2016 a márne uplynula 16. mája 2016. Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť bola ústavnému súdu doručená zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto sťažnosť odmietol pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu mimoriadne opravné prostriedky, ktoré navrhovateľ (sťažovateľ) nemôže uplatniť osobne, nemožno považovať za účinné právne prostriedky nápravy, ktoré sú mu priamo dostupné. Ustanovenie § 243e ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (v znení účinnom do 31. júna 2016, pozn.) totiž neukladá povinnosť

(nevzniká právny nárok) vyhovieť každému podnetu. Je na voľnej úvahe generálneho prokurátora Slovenskej republiky rozhodnúť, či podá, alebo nepodá mimoriadne dovolanie (táto voľná úvaha je vylúčená iba v prípade, ak zistí, že zákonné podmienky na podanie mimoriadneho dovolania sú splnené). Oprávnenie na podanie mimoriadneho dovolania nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (napr. II. ÚS 42/01, I. ÚS 67/02, III. ÚS 11/04).

Ústavný súd podľa svojej stabilnej judikatúry nepovažuje teda podnet generálnemu prokurátorovi na podanie mimoriadneho dovolania za sťažovateľke dostupný účinný právny prostriedok, ktorého vyčerpanie by vyžadoval pred podaním sťažnosti, a preto na jeho podanie z hľadiska plynutia lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu nemožno prihliadať (m. m. I. ÚS 49/02, I. ÚS 134/03, IV. ÚS 200/05, IV. ÚS 355/2010 a iné). Z uvedeného dôvodu ústavný súd pri posudzovaní, či sťažnosť bola podaná v zákonom ustanovenej lehote, nemohol prihliadnuť na následné podnety sťažovateľky na podanie mimoriadneho dovolania adresované Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá, ústavný súd sa už nezaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. septembra 2016